

Predmet: Mitrović Radoslav i drugi – slučaj Suva Reka/Suharekë

Broj predmeta: K.V. br. 2/2006

Glavni pretres: 4.09.2008.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Mirka Vujačića

U vreme događaja svedok je bio šef Odseka kriminalističke tehnike u SUP-u Prizren, u kome je bilo zaposleno sedam tehničara. Nakon objavljivanja ratnog stanja, taj odsek je nastavio da, kao i ranije, po nalogu istražnog sudije vrši uviđaje. Seća se tri uviđaja u slučajevima ubistva kojima je tokom rata prisustvovao na teritoriji Suve Reke/Suharekë. Lično je predvodio ekipu kriminallističke policije na uviđaju nakon bombardovanja kasarne u Prizrenu u jutarnjim časovima 26. 03. 1999. godine i tada su rađeni video zapis i fotodokumentacija. Osim njega, uviđaju su prisustvovali i krim.tehničari Vitošević, Nekić i Jovanović, kao i još četvorica kolega. Tada je video i optuženog Radoslava Mitrovića, ali ne može da kaže koliko se on zadržao na tom mestu. Ne zna da je krim.tehničar Nebojiša Vitošević 30. 03. 1999. godine bio na uviđaju u Suvoj Reci/ Suharekë, niti je informisan o tom događaju. Zna za neki uviđaj u Suvoj Reci/Suharekë, oko 30. 03. 1999. godine, kada su pronađena četiri tela na Reštanskom putu.

Negira tvrdnju svedoka Ali Đogaja da je dolazio u Komunalno preduzeće, čiji je direktor bio svedokov otac, i obaveštavao gde radnici treba da idu da otkopavaju grobnice i utovaruju leševe. Bio je na lokaciji masovne grobnice u Pustom Selu/Pastaselo, i sve je snimljeno i dokumentovano.

Inače, za masovne grobnice na Kosovu i hladnjače koje su prevozile leševe čuo je u Srbiji, 2003. godine.

Saslušanje svedoka Novice Jovanovića

U martu 1999. godine svedok je bio na dužnosti komandanta 70.og Vojno-teritorijalnog odreda u Suvoj Reci/Suharekë. Tu dužnost je obavljao od 1996. Bio je predpostavljeni dr. Bobanu Vuksanoviću. Živeo je u selu Rečane/Rečan. Nadimak mu je *Maneken*. Njegov zamenik bio je Nebojiša Jevtić, a pomoćnik komandanta za pozadinu bio je Mirko Đorđević. Nakon početka bombardovanja sedište TO bilo je u zgradi Tehničke škole, u kojoj je bio smešten i Niški odred PJP. Jedinica TO kojom je komandovao bila je angažovana na obezbeđenju delova grada i naselja u kojima su živeli Srbi. Pripadnici TO nosili su maskirnu SMB uniformu.

Svedoku je poznato da je tri, četiri dana pre početka bombardovanja u Suvoj Reci/Suharekë ubijen Srbin Bogdan Lazić i da je s tim u vezi policija preduzela potragu za teroristima. Za stradanje članova porodica Berisha čuo je kada je počelo suđenje Slobodanu Miloševiću. Znao je Jashara Berishu. Nije znao šta se Jasharu desilo, niti se o tome raspitivao. Ne zna da su njegov pomoćnik Mirko Đorđević i dr Boban Vuksanović obilazili ljude po kućama i organizovali ih za sakupljanje tela ubijenih Albanaca iz Zanatskog centra u Suvoj Reci/Suharekë, kako to tvrdi svedok Nedeljko Petković.

Uveče 25. 03.1999. otišao je u selo Mušutište/Mushitisht i tamo ostao do sutradan popodne. Prilikom povratka u grad, nije čuo pucnjavu. Poznaje Radojka Repanovića, ali ne zna da se on dana 26. 03.1999. kod Zanatskog centra video sa dr. Bobanom Vuksanovićem. TO je koristila kamione preduzeća *Balkan*, *Balkan Belta* i *Metohije vino*. Izbegava da kaže ko je u TO odlučivao o angažovanju tih kamiona, kao i o tome gde su se isti nalazili 25, 26. i 27. 03. 1999.

Ne prihvata navode svedoka Trajka Trajkovića da je *Maneken* odnosno svedok, u društvu dr Vuksanovića, dolazio kod njega kući i zahtevao da Trajkovići pođu i utovare 4

Fond za humanitarno pravo

neke krevete, niti da li su Trajkovići krenuli sa dr Vuksanovićem i šta su tom prilikom radili. Jedino što zna je da su Romi živeli u jednoj od ulica u Suvoj Reci/ Suharekë.

Dr Vuksanović i Mirko Đorđević su koristili auta *golf*, *zastavu 128* i *zastavu 101*. Dr Vuksanović je zvanično, u sastavu TO bio raspoređen na poslovima referenta intendanske službe i njegova dužnost je bila obezbeđenje opreme, ishrane i smeštaja ljudstva. Međutim, zbog autoriteta koji je imao, on je sebe smatrao za komandanta grada, a tako su ga tretirali i ostali, mada takva funkcija nije postojala.

Saslušanje svedoka Nebojše Vitoševića

U martu 1999. bio je krim. tehničar u SUP-u Prizren. Postupanje službe nije se menjalo nakon početka bombardovanja. Početkom rata, po nalogu istažnog sudije, u ekipi sa Ljubišom Gogićem, Nikolom Mojsićem, Ljatifu Afitom, Miletom Krstićem i Todorom Jovanovićem, otišao je u Suvu Reku/ Suharekë sa zadatkom da izvrše uviđaj. Tok uviđaja na Reštanskom putu fotografisao je svedok. Prvo su, iza neke kuće videli tri - četiri spaljena, ugljenisana tela, na kojima nije bilo moguće prepoznati pol, niti starosnu dob. Tela su pokupili zaposleni u komunalnom preduzeću, koji su na lice mesta stigli traktorom, u koji su i utovarili tela. Ekipa za uviđaj je nastavila dalje Reštanskim putem, do neke pilane u kojoj su zatekli još dva tela, za koje svedok misli da su bila muška. Dalje, na mestu gde put prema selu Reštane/Reshtan skreće desno i penje se uzbrdo, ekipa za uviđaj pronašla je još jedno telo starijeg muškrca.

U vreme uviđaja, u kućama u kojima su pronašli tela, kao ni u okolini, nije bilo ljudi. Ne seća se da li je prva kuća pored koje su pronašli tela bila zapaljena, ni da li je oko nje bilo čaura, ali pouzdano zna da su tela bili u ugljenisanom stanju. Nakon uviđaja ekipa je pronađena tela odnela na albansko groblje gde su ih sahranili. Prisustvovao je sahrani i sačinio je skicu grobnih mesta. Ne zna da je spoljni pregled tela izvršio dr Slobodan Andrejević iz Doma zdravlja u Suvoj Reci/ Suharekë.

Sudeći po ranama koje je na telima video, ljudi su ubijeni iz vatrenog oružja. Ne seća se da li je ikada vršena obdukcija tela. Ubijeni su bili civili. Pronađena tela, koja nisu mogla biti identifikovana, obeležena su oznakom NN i brojem. Tela su sahranjena posebno. Kada su tela dovezena na groblje, rake za sahranu istih bile su već iskopane, ali ne zna ko je i kada to uradio, kao ni koliko je raka bilo iskopano i da li ih je bilo više od broja tela. Ne seća se ko je od policajaca obezbeđivao uviđaj.

Osim fotografisanja, svedok je pravio skice sa uviđaja, a o toku istog napisao je i izveštaj. Tokom uviđaja bio je naoružan pištoljem, kao i uniformisani deo policije. Inače inspektori za krvne i seksualne delikete bili su naoružani heklerima. Posedovali su kameru za snimanje uviđaja, ali su je koristili samo po naređenju viših instanci. Vreme i uzrok smrti lica, čija su tela pronađena, trebalo je da utvrdi lekar, ali ne zna da li je to i učinjeno.

Seća se bombardovanja kasarne *Dušan Silni* u Prizrenu, noću 25. na 26. 03.1999. godine, kao i da je ujutru 26. 03.1999. godine rađen uviđaj na kome je i on bio angažovan. Ne zna da li je tom prilikom video optuženog Radoslava Mitrovića.

Podatke o žrtvama unosi je u izveštaje i skice na osnovu informacija dobijenih od operativca Afita, ne zna njegovo prezime. Na predočavanje izveštaja sa uviđaja vršenog 30. 03.1999.godine u kome je navedeno da je tada na Reštanskom putu pronađeno 8 tela i 5 da su identifikovana na osnovu ličnih dokumenata pronađenih u odeći, svedok je ponovio da je imena ubijenih osoba u izveštaj uneo na osnovu informacije dobijene od inspektora-operativca koji je prisustvovao uviđaju.

Ne seća se da je optuženi Slađan Čukarić, kao obezbeđenje, prosvetovao pomenutom uviđaju. Ne poznaje svedoka pod pseudonimom A, niti policajca Radovana Tanovića. Moguće je da je uviđaj o kome govori vodio Milovan Gogić.

Ne zna da li je neka druga ekipa, na nekom drugom mestu, sakupljala i sahranjivala tela. Ne zna ništa o sahanjivanju tela na bivšem strelištu JNA, o tome da su neka tela kamionima dovožena u krug kasarne u Prizrenu, o prebacivanju tela sa teritorije Kosova u Srbiju, kao ni o grobnicu u Koriši/Korishë.

Za vreme rata video je da su mnogi Albanci, samo oni, ne i Srbi, napuštali svoje kuće i u kolonama odlazili u pravcu Albanije. Ne zna ništa o tome da su Albancima, koji su u kolonama napuštali Suvu Reku/ Suharekë, oduzimana i uništavana lična dokumenta, kao ni da je to rađeno po nalogu viših instanci iz MUP-a.

Fond za humanitarno pravo